

РЕШЕНИЕ

№ 9912

гр. София, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

при участието на секретаря **ВАЛЕРИЯ Й. ДИМИТРОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20221110160199 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

Производството е образувано по предявени обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 59 ЗЗД и чл. 49 ЗЗД, вр. чл. 45 ЗЗД от С. С. В. срещу С. С. В. за осъждане на ответника да заплати сумата от 2539 лв. представляваща неоснователно обогатяване на ответника и сумата от 1252,06 лв., представляваща обезщетение за претърпени вреди.

Ищецът твърди, че по молба на ответника срещу ищеца било образувано изпълнително дело за събиране на вземания по изпълнителен лист от 15.06.2022г., издаден въз основа на решение по гр.д. № 43349/2021г. по описа на СРС, ГО, 173 състав. По образуваното изп.д. били събрани по принудителен ред от ищеца сумата от 1252.06лв., от които: 149 лв.- разноски по изпълнението, 203.06 лв.- такса по т. 26 от Тарифата за таксите на ЗЧСИ, 400 лв.- адвокатско възнаграждение, присъдено на вискателя, 500 лв.- адвокатско възнаграждение за процесуално представител по изпълнително дело, което не било присъдено на ищеца в хода на изпълнителното производство. Твърди и че по предявен от насрещната страна иск било образувано гр. д. № 43349/21г. по описа на СРС, 173-ти състав, по което било постановено решение № 4324/09.05.2022г., влязло в законна сила, въз основа на което ответникът по настоящото производство – С. С. В., бил признат за собственик на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Бенц С 220 CDI“ и бил осъден да предаде владението на същия на ответника. Посочва, че във връзка с поддръжката на автомобила заплатил без основание следните суми, с които ответникът се обогатил, които претендира в настоящото производство, а именно: сумата от 323.06 лв. – заплатени застрахователни премии за 2022г. за застраховка на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Бенц С 220 CDI“ по застраховка към *****, сумата от 308.89 лв. – заплатени застрахователни премии за периода 14.03.2021г- 14.03.2022г. за застраховка на автомобила по застраховка - комбиниран пакет СОЛО към *****, сумата от 97 лв. – закупена винетка за автомобила за периода 06.06.2021г- 05.06.2022г., сумата от 97 лв.

– закупена на 02.06.2022г- винетка за автомобила, с валидност до м. юни 2023г., сумата от 126,44 лв. – заплатен на 25.01.2021г. пътен данък за автомобила, сумата от 126,44 лв. – заплатен на 26.01.2022г. пътен данък за автомобила за 2022г., сумата от 1011 лв. – заплатена на 27.05.2022г. стойност на резервни части за ремонт на автомобила, сумата от 450 лв. – заплатена стойност на извършен на 31.05.2022г. ремонт на автомобила.

В срока за отговор по чл.131 ГПК е постъпил отговор от ответника, в който оспорва основателността на исковата претенция. Поддържа, че е било налице основание за заплащане на претендираните разходи за поддържане на автомобила, винетни такси и застрахователни премии, тъй като от 2021 г. до настоящия момент автомобилът е бил ползван от ищеца. Заплатените суми по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и разходи за данъци не съставлявали необходими разноси, както и заплатените винетни такси не били необходими и полезни разноси, поради което не подлежали на репарирание. Поддържа, че с оглед установеното със сила на пресъдено нещо вземане по постановеното съдебно решение, което се ползва с изпълнителна сила, за ищеца не е налице основание да претендира вреди от проведеното принудително изпълнение. В о.с.з., проведено на 18.05.2023 г., признава частично иска с правно основание чл. 59 ЗЗД за сумата от 13,23 лв., от които 7,65 лв. за застраховка гражданска отговорност, 2,43 лв. за винетка и 3,15 лв. за пътен данък за периода от 08.08.2022 г. до 17.08.2022 г., за който период твърди, че е владял процесния л.а

Софийският районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

По делото е приобщено гр.д. 43349/2021 г. по описа на СРС, от което се установява, че с решение № 4324 от 09.05.2022 г., влязло в сила на 02.06.2022 г., поправено с решение № 8321 от 22.07.2022 г. и двете по описа на СРС, 173 състав, претенцията за застрахователна премия по застраховка гражданска отговорност за сумата от 323,06 лв., като част от предмета на гр.д. № 43349/2021 г. по описа на СРС, е била отхвърлена със сила на пресъдено нещо, поради което с оглед разпоредбата на чл. 299, ал. 2, вр. ал. 1 ГПК, производството следва да се прекрати в тази част. Установява се, че ответникът С. В. е признат със сила на пресъдено нещо за собственик на процесния автомобил по отношение на ищеца С. В. и че последния е осъден да предаде владението върху автомобила.

Съвкупно от приобщеното гр.д 43349/2021 г. по описа на СРС, представените писмени доказателства постановление на СРП за отказ за образуване на досъдебно производство от 12.09.2019 г., сведенията на ***** В.а по прокурорската преписка и електронна кореспонденция между страните, се установява, че ищецът е владял процесният автомобил в периода от 2018 г. до 08.08.2022 г.

От декларация за активиране на електронна винетка от 06.06.2021 г. и фискален бон от същата дата за 97 лв. за годишна винетна такса за процесния автомобил, както и от фискален бон от 02.06.2022 г. за 97 лв. за годишна винетна такса за процесния автомобил се установява, доколкото се представят от ищеца и ответникът е признал частично иска, което съдът приема като съдебно признание на факт по чл. 175 ГПК, че С. В. е заплатил сумите за двете годишни винетни такси.

Приети са 2 бр. приходни квитанции за платен годишен данък за процесния автомобил за 2021 г. и 2022 г., всяка от които за сумата от 126,44 лв. Доколкото документите се представят от ищеца и ответникът е признал частично иска, което

съдът приема като съдебно признание на факт по чл. 175 ГПК, съдът приема, че С. В. е заплатил посочените в приходните квитанции суми.

Приета е застрахователна полица за застраховка гражданска отговорност за процесния автомобил от 09.03.2022 г. със срок на действие от 15.03.2022 г. до 14.04.2023 г. със заплатена застрахователна премия от 308,89 лв. Доколкото документът се представя от ищеца и ответникът е признал частично иска, което съдът приема като съдебно признание на факт по чл. 175 ГПК, съдът приема, че С. В. е заплатил посочената сума в застрахователната полица.

Приета е фактура от 27.05.2022 г. и фискален бон от същата дата на стойност 1011 лв. за авточасти, както следва: масло 5w30 5л – 2 бр., филтри к-кт., спирачен диск преден – 2 бр., накладки предни, масло скорости автомат к-кт с филтър и фактура от 31.05.2022 г. на стойност 450 лв. за подмяна на (масло и филтри, накладки предни и задни, предни носачи), издадени на и платени от С. В..

Приета е писмена кореспонденция между страните лично и чрез адв. Р. ***** и адв. Е. Ш., от която е видно, че на 02.06.2022 г. ищецът е изпратил покана на ответника за доброволно предаване на процесния автомобил. На 02.06.2022 г. ответникът С. В. е изпратил съобщение, с което е отказал поканата. На 08.06.2022 г. е изпратена покана на ищеца за доброволно предаване на процесния автомобил с предложение за дата на предаване. На 09.06.2022 г. ищецът С. В. е предложил нова дата за предаване. На 09.06.2022 г. ответникът С. В. е предложил друга дата за предаване с оглед техническа грешка.

Видно от разпореждане № 53622 от 15.06.2022 г. по гр.д. 43349/2021 г. по описа на СРС, 173 състав е издаден изпълнителен лист в полза на ответника С. В. по молба от 14.06.2022 г.

Представена е призовка № 8523 от 08.07.2022 г. по описа на ЧСИ *****, адресирана до С. В. за доброволно предаване на процесния автомобил.

Безспорно е, че владението върху л.а. Мерцедес Бенц С 220 CDI е предадено на ответника – собственик на процесния автомобил на 08.08.2022 г. от ищеца, което се потвърждава приемно-предавателен протокол от 08.08.2022 г.

От представения договор за продажба на МПС от 17.08.2022 г. се установява, че собствеността на процесния автомобил е прехвърлена от С. С. В. на ***** на 17.08.2022 г.

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, 27 състав, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2, във вр. с чл. 12 ГПК, по свое убеждение, намира за установено от правна страна следното:

Предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 59 и чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД

По иска с правно основание чл. 59 ЗЗД:

Институтът на неоснователното обогатяване не разрешава несправедливото запазване на вече преминало благо, поради липсата на основание за имущественото разместване, водещо до обогатяване на едната страна, респ. обедняване на другата страна. Съгласно разпоредбата на чл. 59 от ЗЗД всеки, който се е обогатил без основание за сметка на друго лице дължи да му върне онова, с което се е обогатил до размера на обедняването. Правото на иск по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД възниква, когато ищецът не разполага с друг иск, с който може да се защити. Обогатяването може да е в резултат на спестяване на разходи, които обогатилото лице е следвало да извърши,

увеличаване на имуществото му или намаляване на пасивите му. Връзката между обедняването и обогатяването не е причинно-следствена. Обогатяването не е следствие на обедняването и обратното. Те двете обаче, трябва да са последица от други общи за двете предпоставки факти, без да е нужно да произтичат едно от друго. Размерът на обедняването и обогатяването се решава с оглед на конкретната фактическа обстановка.

В конкретния случай, в тежест на ищеца е да докаже при пълно и главно доказване имущественото разместване, водещо до обедняването му, а именно заплатени застрахователни премии, данъци, винетни такси и поддръжка и ремонт на процесния автомобил, обогатяване от страна на ответника, респ. че ответникът е задължен за тези разходи, така и че се е увеличил актива му/намалял е пасива му, както и връзка между обедняването и обогатяването.

Застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ е вид задължителна застраховка – чл. 461, т. 1 КЗ. Съгласно чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ именно на собственикът на МПС е вменено задължение да сключи договор за застраховка. Законът не забранява договора да се сключи от друго лице – неособственик - чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ *in fine* като тежестта за наличието на такъв договор остава за собственикът. По делото се установи, че С. В. е сключил договор за застраховка гражданска отговорност на автомобилистите и е заплатил застрахователната премия в размер на 308,89 лв. на 09.03.2022 г. за процесния автомобил. Установено е, че към този момент ответникът С. В. е собственик на същия.

Данъчно задължено лице е собственикът на МПС – чл. 53 ЗМДТ. По делото се установи заплатен пътен данък за процесния л.а. от С. В. за 2021 г. и 2022 г. Установено е, че към възникване на данъчните задължения за 2021 г. и 2022 г., собственик на процесния автомобил е С. В..

Оттук, ответникът се е обогатил, чрез спестяване на разходи за застрахователна премия и чрез намаляване на пасива му с погасяване на данъчните му задължения, за сметка на ищеца С. В..

Ирелевантно за обогатяването на собственика на МПС е кой е владял процесното МПС към момента на сключване на застраховката или възникване на данъчното задължение, както и дали през целият период на застрахователното покритие по договора, собствеността е била прехвърляна. Обогатяването и обедняването е във връзка с притежаваното от ответника МПС към момента на имущественото разместване.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата винетна такса се заплаща за ползване на платената пътна мрежа от МПС. Претендира се от ищеца заплатена винетна такса в размер на 97 лв. за периода 06.06.2021 г. – 05.06.2022 г. Предвид установеното владение на процесния автомобил от ищеца за периода от 2018 г. до 08.08.2022 г., така и характера на таксата, а именно ползване на платената пътна мрежа, то ответникът не би могъл да се обогати от това имуществено разместване поради това, че е лишен от възможността да ползва автомобила. Претендира се и заплатена винетна такса за периода 06.06.2022 г. – 05.06.2023 г. Предвид гореизложеното, ответникът не би могъл да се обогати, доколкото не владее процесния автомобил. С оглед установеното предаване на владение на ответника на 08.08.2022 г. и прехвърляне на собствеността на автомобила от ответника на 17.08.2022 г. и предвид признанието на факт, че ответникът е владял автомобила в този период (9 дена), настоящият съдебен състав приема, че е налице връзка между обедняването на ищеца и

обогащаването на ответника от платената винетна такса за сметка на ищеца. Ответникът е изчислил, че с владението на автомобила за този период се е обогатил от платената винетна такса със сумата в размер на 2,47 лв., на база календарни дни, която съдът приема за релевантна, поради което претенцията следва да бъде уважена само за тази част.

По отношение на претенцията за ремонт и поддръжка на процесния автомобил, в настоящото производство не се доказва пълно и главно от ищеца, че е сторил разносните именно относно процесния автомобил. В представените фактури са изброени части, както и подмяна на същите, без да става ясно за какъв модел, нито марка на автомобила. Отделно от това, ищецът не е доказал връзката между своето обедняване и обогащаването на ответника чрез извършване на разноси по автомобила. Формалният аргумент, че ответникът е собственик на автомобила към момента на имущественото размятане не обосновава извод, че последният се е обогатил, доколкото той не е бил във владение на вещта, а видно от представените фактури, разносните са извършени с оглед техническата изправност на автомобила, т.е. във връзка с използването на вещта по предназначение. Оттук, претенцията за резервни части и ремонт следва да бъде отхвърлена.

-

По отношение на иска с правно основание чл. 49, във вр. с чл. 45 ЗЗД:

За да бъде уважен така предявеният иск, следва да бъде осъществен следният фактически състав: 1) деяние (действие или бездействие); 2) противоправност (несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение); 3) вреди (неблагоприятно засягане на неимуществената сфера на увредения); 4) причинно-следствена връзка между противоправното поведение и настъпилите имуществени вреди, вкл. размерът на същите (вредоносният резултат в съвкупния съпричинителен процес между явленията в природата следва да е закономерна, необходима, естествена, присъща последица от виновното противоправно поведение на делинквента); 5) вина на делинквента, която съобразно уредената в чл. 45, ал. 2 ЗЗД оборима презумпция се предполага и 6) виновното лице да е причинило вредите при или при повод на изпълнение на възложената работа.

В конкретния случай, предметът се свежда до установяване пълно и главно от ищеца, че процесуалният представител на ответника, при изпълнение на работата си, незаконосъобразно е образувал изпълнително дело срещу ищеца с цел да го увреди чрез допълнителни разходи, в пряка причинно-следствена връзка с което ищецът е заплатил разноси по изпълнението и адвокатски хонорар.

Извършването на съдопроизводствени действия в рамките на предвидени в закона процесуални права поначало е правомерно. Осъществяването на законоустановени процесуални права може да се приеме за неправомочно действие само, когато тези права се упражняват недобросъвестно - в нарушение на принципа по чл. 3 от ГПК - за да бъдат увредени права и законни интереси на друго лице. В този случай и при наличието на останалите предпоставки по чл. 45 от ЗЗД това поведение съставлява деликт. В настоящия случай, изпълнителното производство е образувано по издаден изпълнителен лист по молба на адв. III. – процесуален представител на ответника С. В., видно от приобщеното гр.д 43349/2021 г. по описа на СРС, 173 състав. Видно от постановление от 09.08.2022 г. на ЧСИ *****, изпълнителното производство е приключило успешно поради удовлетворяване на вискателя С. ***, по което са събрани твърдените суми и е предадено владението. Оттук особената предпоставка на

чл. 49 ЗЗД е доказана, но настоящият съдебен състав не намира за доказан фактическия състав на чл. 45 ЗЗД, касателно противоправно поведение на процесуалния представител на ответника. В случая, твърдяната противоправност се свежда до недобросъвестно, т.е. с единствената цел да се навреди на ищеца, поведение, с което процесуалният представител на ответника е злоупотребил с процесуално право като е образувал изпълнително производство срещу ищеца. Недобросъвестността не се предполага, а следва да се докаже пълно и главно от ищеца. От представената писмена кореспонденция между страните не може да се стигне до извод, че е налице твърдяната недобросъвестност при образуване на изпълнителното производство. Същото е било законосъобразно проведено и чрез него е било удовлетворено подлежащо на изпълнение право, установено със сила на пресъдено нещо. Макар в кореспонденцията да е изразена воля за доброволно изпълнение от страна на ищеца относно предаване на автомобила преди образуване на изпълнителното производство, то в настоящото производство не са представени доказателства за съвпадение на волята на двете страни (уговорена дата, място и час за доброволно изпълнение), както и неоснователно недопускане, в това число и пречене, които да обуславят извод за изключителна вина в преговорите от страна на ответника и процесуалният му представител. Поради гореизложеното, с оглед фактическата обстановка, не е налице увреждане на права и законни интереси на ищеца, чрез събиране на такси и разноски, както и възнаграждение за ангажиран от ищеца адвокат с образуваното изпълнително производство срещу същия. Искът за сумата от 1252,06 лв. в тази връзка следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

С правно на такива разполагат и двете страни. Ищецът е доказал, че е сторил такива в размер на 151,64 лв. за д.т. и 500 лв. адвокатско възнаграждение, като с оглед изхода на спора му се дължат: 22,52 лв. за държавна такса и 74,41 лв. за адвокатско възнаграждение или общо **96,93 лв.** Ответникът е доказал, че е сторил разноски в размер на 1500 лв. за адвокатско възнаграждение, като е представил списък по чл. 80 ГПК. С оглед изхода на спора и възражението за прекомерност на възнаграждението, същото следва да се намали съобразно НМРАВ като дължимите разноски са в размер на **856,03 лв.**

Така мотивиран, Софийският районен съд, 27 състав

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание чл. 299, ал. 2 ГПК като недопустимо производството по гр.д. № 60199/2022 г. по описа на СРС, 27 състав в частта по предявения иск с правно основание чл. 59 ЗЗД от С. С. В., ЕГН: *****, с адрес: ***** срещу С. С. В., ЕГН: *****, с адрес: гр. ***** за сумата от 323,06 лв., представляваща заплатена застраховка за периода 14.03.2021 г. – 14.03.2022 г. за л.а. Мерцедес Бенц С 220 CDI, за която сума има влязло в сила решение по гр.д. 43349/2021 г. по описа на СРС, 173 състав.

ОСЪЖДА С. С. В., ЕГН: *****, с адрес: гр. ***** на основание чл. 59 ЗЗД да заплати на С. С. В., ЕГН: *****, с адрес: ***** сумите както следва: **308,89 лв.** представляваща заплатена застраховка за периода 15.03.2022 г. – 14.03.2023 г., **126,44 лв.**, представляваща заплатен данък за 2021 г. и **126,44 лв.** за заплатен данък за 2022 г. и **2,43 лв.** представляваща винетна такса за периода

08.08.2022 г. – 17.08.2022 г. за л.а. Мерцедес Бенц С 220 CDI, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за горницата над **564,20 лв.** до пълния размер от **2539 лв.** както следва: 97 лв. винетна такса за периода 06.06.2021 г. – 05.06.2022 г., разликата от 94,57 лв. за винетна такса за периода 06.06.2022 г. – 05.06.2023 г., 1011 лв. за закупени резервни части на 27.05.2022 г. и 450 лв. за осъществяване на ремонт на 31.05.2022 г. за л.а. Мерцедес Бенц С 220 CDI.

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. С. В., ЕГН: *****, с адрес: ***** срещу С. С. В., ЕГН: *****, с адрес: гр. ***** иск с правно основание чл. 49, във вр. с чл. 45 ЗЗД за сумата от **1252,06 лв.**, от които 149 лв. разноси по изпълнението, 203,06 лв. такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, 400 лв. за присъдено адвокатско възнаграждение на вискателя и 500 лв. за платено адвокатско възнаграждение, представляваща обезщетение за претърпени вреди от образувано изпълнително производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 С. С. В., ЕГН: *****, с адрес: гр. ***** да заплати на С. С. В., ЕГН: *****, с адрес: ***** сумата от **96,93 лв.**, представлява разноси по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 С. С. В., ЕГН: *****, с адрес: ***** да заплати на С. С. В., ЕГН: *****, с адрес: гр. ***** сумата от **856,03 лв.**, представлява разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните, а в частта, имаща характер на определение, с което е прекратено частично производството, може да се обжалва пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването с частна жалба.

Съдия при Софийски районен съд: _____